Nedjelja, 25.08.2013.g.

Danas sam baš bio radostan na misi. SVE ME ISPUNJAVALO.

ČITANJA, PJESME …

I propovijed našeg dragog kapelana bila je lijepa i nadahnuta. Vidjelo se

da se i pripremio i da je bio praćen nadahnućima DUHA SVETOGA.

A današnja čitanja bi trebala svima nama dati poticaj za

PREISPITIVANJE GDJE SMO MI S NAŠOM VJEROM U OVOM

TRENUTKU NAŠEG ŽIVOTA.

I DA LI SMATRAMO DA JE TO, KOLIKO VJERUJEMO I SVOJIM

PONAŠANJEM SVJEDOČIMO SVOJU VJERU U SVAKODNEVNOM

ŽIVOTU, PO NAŠEM MIŠLJENJU DOVOLJNO DA, AKO SUTRA NAŠ

GOSPODIN DRUGI PUT DOĐE, UĐEMO K NJEMU U BOŽJE

KRALJEVSTVO, U VJEČNI ŽIVOT.

A kad malo bolje razmislim, to bi nam

trebala biti osnovna preokupacija. Bar

nama koji VJERUJEMO.

ILI MISLIMO DA VJERUJEMO.

Zato me ponukalo da nakon mise odem na Internet i potražim jedan

članak koji nam je u svojoj propovijedi pročitao naš dragi kapelan.

"ČEKAM TE VANI"

I kad sam upisao te riječi i kliknuo na tražilicu, otvorilo mi se više sličnih

tekstova. Vidi se da je taj članak popularan na internetu.

No, za one koji ga možda do sada nisu pročitali, ja ga tu donosim u

onom tekstu kakvog je pročitao naš dragi kapelan.

Na početku je rekao da taj tekst shvatimo kao DA GOSPODIN ISUS

TO GOVORI NAMA:

"Vidim, odlaziš u crkvu.

Ideš u nju moliti.

Nije mi toliko bitno hoćeš li stajati ispred oltara ili tamo kod

vrata, hoćeš li moliti sjedeći ili klečeći, pognute glave i

zatvorenih očiju ili ćeš meditirati kod slike iznad oltara, udarati

se u prsa, micati usnicama, šaptati riječi molitve i prebirati

među prstima zrnca svete krunice...

Sve su to izvanjske i jednostavne radnje pomoću kojih se ulazi u

razgovor sa mnom.

Bitan mi je razgovor. Jer u njemu ću te poučiti kako ćeš me

susresti.

Čekam te vani.

Kad izađeš iz crkve i vratiš se među ljude, pripremi se za susret

sa mnom.

Naime, kroz susret s drugima možeš znati: jesi li u crkvi doista

razgovarao sa mnom, jesi li me susreo ili mimoišao.

Molitva čovjeka može učiniti drukčijim, boljim!

Ako si u susretu s drugima ohol, pohlepan, sebičan, svadljiv,

uvredljiv, zavidan, brbljav, površan... znaj da ti molitva ne

valja.

Ako u obitelji, na poslu, u školi, trgovini, autobusu... ne znaš s

ljudima razgovarati, znaj - ne znaš ni s Bogom razgovarati.

Ako te neprestano netko treba tješiti i hvaliti, znaj kako u crkvu

nisi išao radi Boga, slaviti njega, već obožavati sebe.

Ali, budu li tvoje usne izgovarale riječi mira, radosti, povjerenja

i utjehe, budu li tvoje oči otvorene za nevolju bližnjega, bude li

tvoja ruka podizala nemoćne, bude li tvoje srce imalo

razumijevanje za druge, bude li opraštalo i ljubilo, ... znat ću, i

znat ćeš, kako si u crkvi doista razgovarao s Bogom!"

Eto, lako ćemo se kroz ovih nekoliko rečenica preispitati…

ALI NE S NEKIM OPRAVDANJIMA…

Kao, bio sam svadljiv ali onaj drugi je rekao

to i to pa sam mu ja morao odgovoriti…

Ili, bio sam sebičan, ali sam morao zaštiti

svoje interese i interese svoje obitelji…

Ili, pomogao bih mu ali sam morao žuriti na

posao, na sastanak, ili tko zna gdje…

Ili, dao bi mu nešto ali baš nisam imao

sitnoga…

Ili, ja ne ogovaram nikoga, ali to govorim o

onome drugome čista je istina, to svi

znaju…

Ili, ja nisam pohlepan ali sam valjda

zaslužio da imam novi auto, novu kuću,

novu vikendicu…

I JOŠ TOLIKO TOGA GDJE SMO MI SEBE VIDJELI DOBRIM

VJERNICIMA, PRAVEDNIM I ISTINITIM, KOJI SU ZASLUŽILI UĆI

U KRALJEVSTVO BOŽJE.

JER SMO SKORO SVAKI DAN NA MISI.

JER KLEČIMO, STOJIMO, KLANJAMO SE

I SVE DRUGO ŠTO SE NA MISAMA

TREBA ČINITI.

JER MOLIMO SVAKI DAN OVE I ONE

MOLITVE, ZA SEBE I DRUGE.

I JOŠ MNOGA TOGA ČINIMO

IZVANJSKOG ŠTO NAS U NAŠIM OČIMA

ČINI DOBRIM VJERNICIMA,

VRIJEDNIMA KRALJEVSTVA BOŽJEG.

KAKO JE REKAO GOSPODIN ISUS U DANAŠNJEM ČITANJU

IZ LUKINOG EVANĐELJA:

"NE ZNAM VAS ODAKLE STE!"

A ONI SU ODGOVORILI: "PA MI SMO S TOBOM JELI I

PILI, PO NAŠIM SI TRGOVIMA NAUČAVAO!"

DA, IŠLI SMO NA MISE, KLEČALI, MOLILI SE, ISPOVIJEDALI,

PRIČEŠĆIVALI…

ALI NISMO SUSRELI GOSPODINA ISUSA.

JER NAS JE ON ČEKAO VANI, U SVAKIDAŠNJEM ŽIVOTU, I

TAMO SE S NAMA HTIO SUSRESTI.

U SVAKOM ONOM PREMA KOME SMO

TREBALI BITI MILOSRDNI.

U SVAKOM ONOM KOJEM SMO TREBALI

OPROSTITI.

U SVAKOM ONOM KOJEM SMO TREBALI

UPUTITI LIJEPU RIJEČ ILI SMJEŠAK.

U SVAKOJ ONOJ SITUACIJI GDJE SMO

TREBALI BITI PONIZNI, GDJE SMO

TREBALI LJUBITI …

Da, ON NAS JE ČEKAO, HTIO SE S NAMA SUSRESTI, ALI JE

NAŠE SRCE OSTALO TVRDO, ZATVORENO.

A U NJEMU SAMO NAŠA LJUDSKA OHOLOST, TAŠTINA,

LICEMJERJE, NAŠE RAZMIŠLJANJE O TOME ŠTO JE DOVOLJNO

ZA VJERU, ZA DOLAZAK U BOŽJE KRALJEVSTVO.

GOSPODINE ISUSE, PREDRAGI NAŠ

SPASITELJU, BUDI MILOSTIV PREMA

SVIM ONIMA KOJI SU TVRDA SRCA,

KOJI TE TEŠKO ILI NIKAKO NE MOGU

SUSRESTI KROZ SVOJE MOLITVE,

ODLASKE NA MISE, IZVANJSKO

POKAZIVANJE SVOJE VJERE!

SVE IH URONI U BESKRAJNO MORE

SVOJE MILOSRĐA, PREDRAGI MOJ

GOSPODINE!

SVET I PRESVET MOJ GOSPODINE, ČAŠĆEN, HVALJEN I

SLAVLJEN U VIJEKE VJEKOVA.

I TI BOŽE OČE, STVORITELJU NAŠ, POČETAK I KRAJ SVEGA.

I TI BOŽE DUŠE SVETI, TJEŠITELJU I BRANITELJU NAŠ.

ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE, I CIJELOM DUHOVNOM

SVIJETU KOJI VRŠI I POŠTUJE BOŽJU VOLJU.